

עין משפט
גור מצוה

סא:

וְלִירַת ז'יה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי הוזק הדליקה ישלם אפילו אין רחוי לעצור: **ל**א יעמיד אדם תנור בתוך ביתו בו'. שיכול לעכז עליו צעל העלייה אס הצית של אחד והעלייה של אחר היה מעמידו צעלייה צעל הצית מעכז וצקונטערס פירש לענין בני העיר שמעכצין עליו וכמו שפירש ניחא דהוי דומיא דליקן ממיתמין דהתם צפרק לא יחפור (צ"צ דף כ:):

לפלוג ולייתני בדידה. וא"ת השתא נמי קא מפליג צדידה במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סיפא בתוך ציתו של חצירו מדליק דאי במדליק בתוך שלו אע"פ שדךן בני אדם להניח צנמים היה פטור דהא קמני רישא וחכ"א אינו משלם אלא גדיש של חטין או גדיש של שעורין משמע דאפילו מורייגים וכלי צקר שדךך להניח בגדיש לא משלם אלא גדיש לצדו והשתא בכל ענין שנעמיד דברי רב כהנא פריך רבא עליה שפיר דאס ר"ל רב כהנא מחלוקת בתוך שלו ופליגי צמוריגין וכלי צקר דר"י מחייב וחכמים פטריין אצל במדליק צשל חצירו אפילו רצנן מחייבי להמוריגין וכלי צקר אס כן שפיר פריך דלפלוג צדידה צגדיש עגמה דהא צירה נמי לא מיתוקמא אלא במדליק צשל חצירו ואס ר"ל רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו דפליגי אפילו צארנקי דר' יהודה מחייב אע"פ דאין דרך ארנקי להניח בגדיש ורצנן פטריי אפי' צמוריגין כדפרישית מ"מ כשמסיים אצל במדליק בתוך של חצירו ד"ה משלם כל מה צצמוכו אפילו אארנקי נמי קאי דמשמע ד"ה משלם כל מה צצמוכו לרצנן כמו לר"י הלכך פריך שפיר לפלוג ולייתני צדידה דלשמעינן אפי' ארנקי צגדיש דאין דרכו להניח דהוי רצותא טפי ועוד עקשה לשון המשנה דקמני שדךן בני אדם להניח צנמים דאפי' אין דרך נמי מחייבי רצנן במדליק בתוך של חצירו:

אלא אמר רבא בתרתי פציני ^[ט] [פציני] במדליק בתוך שזו בו'. דר"י מחייב אפי' ארנקי צגדיש שאין דרך להניח במדנקט מודיס חכמים צמדליק את הצירה דלכך נקט צצירה שרואה למצוא שיחייבו רצנן אפי' צארנקי כמו ר"י ואי צצי יהודה לא מחייב במדליק בתוך שלו אלא דוקא צמוריגין הוה ליה לפלוגי צדידה ולימא דמודיס חכמים צמדליק גדיש של חצירו דמייצ צמוריגין אלא דואי מחייב ר"י במדליק בתוך שלו אפי' צארנקי צגדיש ורצנן לא מחייבי אפי' צמוריגין דקמני אינו משלם אלא גדיש של חטים כו' ופליגי נמי במדליק בתוך של חצירו דר' יהודה מחייב אפי' צארנקי צגדיש ורצנן לא מחייבי

אלא צמוריגין של חצירו שדרכו להניח צגדיש או ארנקי צצית שדךך להניח כל דצר צנמים וטעמיהיז יש לפרש דר' יהודה לא פטר צצמון כלל ורצנן צמדליק בתוך שלו פטרי כדמשמע קרא כי תלא אש ^(י) (ומשמע) דאייזי דמדליק בתוך שלו אצל במדליק בתוך של חצירו מחייב צדצר שדרכו להטמין דלא אשכתן דפטרי ציה קרא טמון וצדצר שאין דרכו פטרי מסצרא דלא אצעי ליה לאסוקי אדעמיה שיניח אדם ארנקי צגדיש:

הכונס פרק ששי בבא קמא

צאגני. כמו צאגנות (שמות כד) קוויי"ש צלע"ז: **בתנז'** צאמצע צים כור. אס יש לו חצי צית כור לכל רוח פטור. וצקולחת שדילגה וכדאוקימנא ^[ע"א] אצל נכפפת צוערת והולכת כל שעה אפילו עד מאה מיל חייצ: **הכל לפי הדליקה**. קס"ד ה"ק הכל ישלם כל כמה

שהדליק צין רחוק צין קרוב: **גבז'** לא יעמיד. בני העיר מעכצין עליו שלא תצער האש צתקרה: **מעויצה**. טיח של סיד על תקרה. ודומה לו צצספר עזרא (נחמיה ג) ויעצזו (את) ירושלים עד החומה: **וצצירה**. שצחמות מתנור ואין מצעירין צתוכה אש גדול: **לפי גוצה**. כשהאש גצוהה וגדולה קופצת למרחוק: **בתנז'** אלא גדיש של חטין או גדיש של שעורין. אס חטין אס שעורין שעורין: היה גדי כפוס לו כו' חייצ. על הגדי דצעלי חיים נמי אחרצו מאלו הקמס ^(י) ומשוס דקס ליה צדרצה מינייה ליכא למפטריה דאינו חייצ מיתה על העצד דהואיל ואינו כפות היה לו לצרוח ופטור עליו ממיתה ומתשלומים. אצל היה עצד כפות לו פטור אפילו על הגדי ועל הגדיש דחייצ מיתה על העצד דכתיב נקס ינקס (שמות כא) וקס ליה צדרצה מינייה ואפי' לא התרו צו שאינו נהרג הו קייל (כחצות ד' לד:): דחייצי מיתות שוגגין פטורין. וצגדי לא שני לן צין כפות לשאינו כפות ואיידי דנקט צצעד נקט צגדי. ^(י) ואיכא דאמרי צגדי נמי דוקא נקט סמוך פטור דהיה לו לצרוח והצי קאמר היה עצד כפות לו או גדי סמוך לו פטור ואע"ג דפציט צשילהי פ' שני (כז). שורו כממונו דאס הניח גחלת עליו וגשרף חייצ התם הוה דהניח על גצי שור דלא היה לו לשור ליעול אצל הכא היה לו לצרוח: **גבז'** צמוך של חצירו. אין לו רשות והוי כמאצד צדיס: **צמדליק אס הציצה**. צמוך של חצירו הוה ואפי"ה יחיצ טעס משוס דדרך בני אדם להניח כלים צנמים אצל גדיש לא: צדידה. צגדיש ולשמעינן אע"פ שאין דרך להטמין צו חייצ הואיל והדליק למוך של חצירו וכ"ש צצירה: **צצמטי פליגי** [פליגין] צמדליק צמוך שלו כו'. ופטרי רצנן אפילו כלים שדרכן להטמין צגדיש דהא גזירת הכתוב הוה דטמון צאש פטור ור' יהודה מחייב אטמון וצכלים ל"ש אותן שאין דרכן להטמין ול"ש אותן שדרכן להטמין: ^(י) צצירה. מגדל גדול: **מוריגין**. קרשים ^(ט) [נקודים] וצכן ^(ה) ימידות ודשין צכן את התצוזה: ד"ה

לאינו משלם אלא גדיש

במה

כלל ורצנן במדליק בתוך שלו אצל במדליק בתוך של אצל במדליק בתוך של חצירו מחייב צדצר שדרכו להטמין דלא אשכתן דפטרי ציה קרא טמון וצדצר שאין דרכו פטרי מסצרא דלא אצעי ליה לאסוקי אדעמיה שיניח אדם ארנקי צגדיש: צמה

מסורת הש"ס

א) צ"מ קית: צ"ב כ.;
ב) פי' ר"ש דמתני'. רש"י,
ג) לעיל כז: מג.; ד) ועי' צמות'; צ"צ כט: ד"ה (ומודה);
ה) [לעיל ה: ס.],
ו) [שמות כז]; ז) הוה פי' רש"ים לעיל כז' שני כז.;
ח) [ז"ל אחר ד"ה צמדליק],
ט) [רש"י ל,]

תורה אור השלם

- ↑ כי תצא אש ומצאה קצוץ ונאכל גדיש או הקמחה או השדה שלם ישלם המבער את הקצרה: שמות כב ה

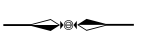
הנהגות הב"ח

א) רש"י ד"ה מוריגין וכו' ימידות. ג"כ ובעי' דף כד ע"צ אימא דנקרשים עתסם קן צנימות ע"ש:

לעני רש"י

קוויי"ש [נקודקיי"ש]. שצחחות. אצנים.

רבינו חננאל

נגאני דארעא מקרו, פי' מקום אצבורין מלשון שדךך אגן הסרה, וישם באגנות. אמר רב צחמן אמר רבה בר אבובה הכל לפי גצוהה של דליקה. פרי"ח צצ"ל למעלה מצובה של דליקה צצריך ארבע אמות. אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה ררבי שמעון. ורבינו חננאל ד"ל כתוב בשמעתין ובפרק הבית והעליה נזאין הדברים כי הא דר' שמעון שיטה היא, משוס דאמריין התם אמר (רבא) [אביין] רשב"ג ור' יהודה ור' שמעון כולוהו סבירא להו כל שנתנו לו חכמים רשות אס הויק פטור מלשלם. ר' שמעון דרנן ר' שמעון אומר לא אמרו כל השיעורין הללו אלא אס הויק פטור מלשלם. היה גדי כפות ועבד סמוך לו נשרף עמו חייב בגדי פטור על העבד, שהיה לו לעבר, כיון שראה האש היה לו לצרוח, לא ברח הוה גרם לעצמו. ואוקמה רבה למתניתין בתרתי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך שלחבירו דר' יהודה מחייב אטמון ורבנן פטרי. ופליגי נמי מדליק בתוך של חבירו, ר' יהודה מחייב כל מה שהיה בתוכו ואפילו ארנקי, ורבנן אמרי כלים שדרכן להיטמן בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוה דמשלם. כלים שאין דרכן להיטמן בבדיש לא משלם.